

นิพนธ์ต้นฉบับ

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยว
ในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

Visitor Opinions Toward Visitor Time Restrictions
in Kaeng Krachan National Park, Phetchaburi Province

ศิริินภา ภูมิพฤษ
ยงยุทธ ไตรสุรัตน์
วุฒิปอล หัวเมืองแก้ว

Sirinapa Poompurk
Yongyut Trisurat
Wuthipol Hoamuangkaew

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
Faculty of Forestry, Kasetsart University, Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand
E-mail: geevee_gift@hotmail.com

รับต้นฉบับ 6 มิถุนายน 2554

รับลงพิมพ์ 18 สิงหาคม 2554

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the background, visiting characteristics, opinion levels and factors affecting visitor opinions toward visitor time restrictions in Kaeng Krachan National Park, Phetchaburi province. Data were collected using a designed questionnaire in interviews with 370 sample visitors who came to Kaeng Krachan National Park. Basic statistical analysis was used for each independent variable, involving descriptive analysis, percentage and mean, while a *t*-test and *F*-test were used for hypothesis testing at the 0.05 level of significance.

The results revealed that most respondents were female, aged between 21 and 30 years with a Bachelor's degree. Their main occupation was business employee with a monthly income of less than 10,000 baht. They mostly lived in Bangkok and came with their friends. They stayed overnight and also visited other national parks. Most of them were first time visitors. A personal car was used to visit and photography was their popular activity. Their opinions towards visitor time restrictions in Kaeng Krachan National Park were at the high level. Factors affecting opinions towards visitor time restrictions in Kaeng Krachan National Park were the number of times visiting Kaeng Krachan National Park. Respondents who had visited two or more times supported restrictions being imposed more than first time visitors did.

Keywords: Opinions, Visitor Time Restriction, Kaeng Krachan National Park

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ และศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคมและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 370 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย และทดสอบสมมติฐานโดยวิธีทดสอบที (t-test) และวิธีทดสอบเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ 21 - 30 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนมากอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อน มีการพักค้างแรม เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแห่งอื่น เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ใช้รถยนต์ส่วนตัวเพื่อมาท่องเที่ยว และมีกิจกรรมถ่ายภาพ โดยระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ได้แก่ จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาตั้งแต่สองครั้งเป็นต้นไป จะมีระดับความคิดเห็นสนับสนุนมาตรการดังกล่าวมากกว่านักท่องเที่ยวที่เพิ่งเดินทางมาครั้งแรก

คำสำคัญ: ความคิดเห็น การจำกัดเวลานักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

คำนำ

ในปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับความนิยมนิยมและตื่นตัวไปทั่วโลก ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วยการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยรายได้จากการท่องเที่ยวทั่วประเทศ ปี 2552 มีมูลค่า 715,985.18 ล้านบาท เป็นสัดส่วนร้อยละ 7.91 ของรายได้ประชาการ (Gross Domestic Product: GDP) การท่องเที่ยวมีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไป ตามรสนิยมและความชอบของนักท่องเที่ยว แต่เมื่อมีการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นปัญหาที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ นักท่องเที่ยวเข้าไปทำลายความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ และความสวยงามของพื้นที่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นอุทยานแห่งชาติที่มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปรางบุรี ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเพิ่มมากขึ้นทุกปี เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานครใช้เวลาในการเดินทางน้อย

สามารถสัมผัสความงดงามของธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิด และมีโอกาสได้พบเห็นสัตว์ป่าที่ยังคงมีหลงเหลืออยู่จำนวนมาก ดังนั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้กำหนดมาตรการจำกัดจำนวนและเวลาของนักท่องเที่ยว โดยอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีเป็น 1 ใน 10 ของอุทยานแห่งชาติที่มีมติให้เป็นต้นแบบของการกำหนดมาตรการดังกล่าว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2552) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคมและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน รวมถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลาของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

อุปกรณ์และวิธีการ

กำหนดตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) และกำหนดขนาดตัวอย่างของนักท่องเที่ยวโดยใช้สูตร Yamane (1973) ได้เท่ากับ 400 ตัวอย่างและสร้างแบบสอบถามจากแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีคำถามความคิดเห็น 15 ข้อ ตลอดจนการสำรวจภาคสนาม จากนั้นดำเนินการทดสอบแบบสอบถาม (pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปวิเคราะห์ "Cronbach's Alpha Coefficient" เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยว วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistics) และวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติของตัวแปรในการวิจัย ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ t-test สำหรับข้อมูล 2 กลุ่ม และ F-test สำหรับข้อมูลตั้งแต่ 3 กลุ่ม ขึ้นไปด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักท่องเที่ยว รูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

ผลและวิจารณ์

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

จากผลการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีมีค่าเท่ากับ 3.75 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า "การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ และข้อห้าม

ต่างๆ ของอุทยานแห่งชาติ" เป็นข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.14 โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ "การจำกัดเวลานักท่องเที่ยวจะช่วยลดปริมาณความแออัดภายในอุทยานแห่งชาติ" และ "การควบคุมการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ" ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากันทั้งสองข้อ เท่ากับ 4.11 โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ "หากมีการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวเบื่อหน่ายไม่อยากจะมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน" มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.95 โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ได้จากการสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 370 ตัวอย่าง เนื่องจากอีก 30 ตัวอย่างมีข้อมูลไม่สมบูรณ์ ดังแสดง

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติ t-test เท่ากับ 0.47 ค่า p เท่ากับ 0.64 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา (2526) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งกับทัศนคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนเพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมในทุกๆ เรื่อง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

Table 1 Visitor opinions toward visitor time restrictions in Kaeng Krachan National Park, Phetchaburi province.

Opinion	Mean	SD	Level
1. Visiting time restriction for visitors in the national park	3.89	0.91	high
2. Visiting time restriction will alleviate overcrowding in the national park.	4.01	0.82	high
3. Visiting time restriction will help prevent deterioration of the site within the national park.	4.11	0.86	high
4. Visiting time restriction will help reduce potential damage to environment and sustainably conserve natural resources.	4.02	0.82	high
5. Visiting time restriction will facilitate adequate protection and safety for visitors.	4.05	0.86	high
6. Visiting time restriction will decrease the amount of visitors to the natural park.	3.21	1.17	moderate
7. Visiting time restriction may cause boredom for visitors to travel to Kaeng Krachan National Park.	2.95	1.18	moderate
8. Visiting season may be a better option than visiting time restriction.	3.53	1.13	high
9. Setting out the scope of utilization of the area in the national park may be better than visiting time restriction for visitors.	3.57	1.00	high
10. Strict control policy, e.g., intensifying penalty, adding control measures.	3.77	0.90	high
11. Designate the area, e.g., clearly designate the area for activity.	3.96	0.82	high
12. Determine level of control for each area, e.g., determine specific entrance-exit for visitors or control number of visitors.	3.90	0.81	high
13. Control activities by visitors to ensure that natural resources are not damaged.	4.11	0.79	high
14. Demand for compensation, e.g., toll, increasing service charges.	3.10	1.16	moderate
15. Inform visitors about rules, regulations and prohibitions applying in the national park.	4.14	0.88	high
Average	3.75	0.46	high

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ค่า F เท่ากับ 1.70 ค่า p เท่ากับ 0.17 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัด

เพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาพร (2527) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแผนการพัฒนาด้านอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย โดยสรุปว่า

อายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแผนการพัฒนาลังอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติภูกระดึงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ค่า F เท่ากับ 0.96 ค่า p เท่ากับ 0.38 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมรภัย (2550) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวง รวมถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวง ของประชาชนท้องที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้ง 6 กลุ่ม ค่า F เท่ากับ 1.68 ค่า p เท่ากับ 0.14 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธำรง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในวนอุทยานผางาม จังหวัดเลย พบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ค่า F เท่ากับ 1.47 ค่า p เท่ากับ 0.23 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของธำรง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในวนอุทยานผางาม จังหวัดเลย รายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 6 นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยปัจจุบันต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม ค่า F เท่ากับ 1.37 ค่า p เท่ากับ 0.26 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยปัจจุบันแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิวรรณ (2534) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการปรับปรุงและการพัฒนาสถานที่พักผ่อน ที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า ที่อยู่ปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่พักผ่อนที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

สมมติฐานที่ 7 นักท่องเที่ยวที่มีกลุ่มที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

จากการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ทั้ง 4 กลุ่ม ค่า t เท่ากับ 1.64 ค่า p เท่ากับ 0.10 ซึ่งมี
ค่ามากกว่าค่า p ที่กำหนด 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยว
ที่ใช้พาหนะเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกันมีความคิดเห็น
ต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ
แก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

Table 2 Comparison of factors affecting visitor opinions toward visitor time restriction of Kaeng Krachan National Park, Phetchaburi province.

Factor	t-test	F-test	p-value
1. Gender	0.47		0.64
2. Age		1.70	0.17
3. Education level		0.96	0.38
4. Occupation		1.68	0.14
5. Average income		1.47	0.23
6. Present address		1.37	0.26
7. Travelling group		0.69	0.50
8. Period of time	-0.51		0.61
9. Travel experience	-1.25		0.21
10. Number of travel time		3.91*	0.02
11. Vehicle	1.64		0.10

Remark: Significant at 0.05 level

สรุป

ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีมีค่าเท่ากับ 3.75 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

การทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี คือ จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อมาตรการจำกัดเวลานักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน กลุ่มที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว ประสบการณ์การท่องเที่ยว และพาหนะเดินทางมาท่องเที่ยว

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2552. สำนักอุทยานแห่งชาติ. แหล่งที่มา http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=1001. 10 ตุลาคม 2552.
- ธีรารัง แผนสมบูรณ์. 2548. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในวนอุทยานผางาม จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิตยา วิรุฬรัตน์. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งกับทัศนคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของประชากรในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรียาพร พรหมพิทักษ์. 2527. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแผนการพัฒนาลำน้ำวนความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมรักษ์ เข็นแจ่ม. 2550. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวง รวมถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติดอยหลวง ของประชาชนท้องที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

อภิวรรณ เกียรติขจร. 2534. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการปรับปรุงและการพัฒนาสถานที่พักผ่อนที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. 3 rd ed., Harper and Low, New York.
